

A buta futballista

2019 november 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Politikus és futballista. Két léh?t? kaszt, rohadjanak meg, sok pénzt keresnek a semmiért...

– ez pedig az istenáldotta nép hangja. Azoké, akik bezzeg megmutatnák, mennyivel jobban csinálnák, ha odakerülnének.

Ha jobban csinálnád, gyerünk, mutasd meg, milyen jó vagy! Szaladj vissza az id?ben, és kezdd elölr?l az egészet, hátha futballista vagy politikus lesz bel?led az újracsomagoláskor, nem h?börg? proli.

Mi most maradjunk a futballnál. Már hat-hét éves korodban iratkozz be egy egyesületbe, járj szorgalmasan edzésre, focizz hetente többször, hétvégén meccselj! Éveken át szerezd meg a fizikai alapjaidat, fejl?dj, gyakorolj! Aztán kamaszkorodban, amikor a többiek csajoznak és buliznak, te járj minden áldott nap edzésre, sötétedésig fuss, sprintelj, futballozz, mintha valami robot volnál! Maradj le egy csomó mindenr?l, amir?l a kortársaid nem maradnak le! Amikor eljön a dönt? pillanat, válaszd a futballt, ne tanulj tovább, ne haladj a szakmádban, bízz abban, hogy egyszer magyar válogatott leszel!

Hosszú éveken át a fizikai teljesít?képességed határaid ostromold az egyre keményebb edzéseken, ródd a köröket es?ben, fagyban, zihálj a negyvenfokos kánikulában! Reggelente alig tudsz kikecmeregni az ágyból az alapozás után, de csinálod tovább. Próbálsz kiemelkedni a többiek közül, hogy jegyzett futballista legyél, többet vállalsz, edzés után kint maradsz, tovább gyakorolsz. Amikor szórakozni mész a haverjaiddal, ihatnál és füvezhetnél éppen, de te sportszer?en élsz, eltolod a kínáló kezet. Ismer?s a mondat minden komoly sportolónak: „Holnap edzésem van, nem lehet…” Hiszel abban, hogy a dönt? pillanatban az apróságok számítanak. Ezért a mérk?zéseken százszázalékos er?- és idegállapotban akarsz játszani – és néha még az sem elég. Meccsen elég néhány hiba, bejöhet egy rossz szezon, ha leírnak az edz?id, nem lépsz feljebb a korosztályos csapatoknál.

Meccs közben mindent adj bele, szenvedj el irtózatos rúgásokat, nézegesd a véres lábadat, amin meglátszik a másik stoplija, meg l?jenek tökön a labdával, vagy fejbe, hogy szédelegj percekig a pályán! Felugráskor az ellenfeled lekönyököl, ömlik az orrodból a vér, ha pedig rosszul esel a földre, bevágod a fejedet, elájulsz. Ha a nyelved is lenyeled, és ha nem érkezik id?ben a segítség, meghalsz. Meccs után ápold a horzsolásokat, borogasd megdagadt lábadat, kezeld a húzódásokat, járás közben szokj hozzá az állandósult fájdalomhoz. Sántikálj egy-két napig, de kapd össze magad, mert edzés, újra csak edzés, aztán meccs.

Miközben mindent a futballra tettél fel, már tíz éve szerzetesként élsz, robotolsz, szenvedsz, a teljesít?képességed határait feszegeted, bármikor jöhet a végzetes sérülés. Egy lábtörés hónapokra kidönt a sorból, jön egy másik srác, aki ugyanolyan jó a posztodon, és amikor visszatérsz, nem tudod visszavenni a helyedet. Másik csapatot keresel, elköltözöl, elszakadsz a családtól, barátoktól, egyedül élsz. Lassan felépülsz, szívósan súlyzózol, kerékpározol, evezel, futsz az edz?termi gépeken. Végül újra játékra jelentkezel, de egy ideig minden passznál, minden becsúszásnál benned motoszkál, hogy jaj, nehogy újra megsérüljek… És ha csak a lábad törte el, még jól is jártál. Mert ha jön egy porcleválás, ha a térded sérül meg, valószín?leg soha nem leszel olyan, mint azel?tt. Akkor ott állsz huszonnégy évesen, és miközben mindent arra tettél fel, hogy futballista legyél, másra nem volt id?d, neked feln?ttként kezd?dik az életed, ha abbahagyod a játékot.

Ha ötszázból te vagy a legjobb, ha szerencséd van, ha a nagy akarás meghozza a gyümölcsét, fels?bb osztályba kerülsz. Végre pénzt is keresel, de az életed, a szigorú id?beosztás, a katonai fegyelem nem változik. Az öltöz?ben, a csapatbuszon, az edz?táborban parancsokat hajtasz végre, más, tapasztaltabb játékosok viszik a prímet, szó sincs arról, hogy te majd megváltod a világot. Összeszorítod a fogadat, és tovább futsz, tovább gimnasztikázol és er?síted magad, kapura l?sz, cselezel, tökéletesíted a tudásodat, mert a cél immáron a külföldi szerz?dés és a válogatottság. Csodák csodájára ez is sikerül. Amikor a meggypiros (vagy akár fehér) címeres mezt magadra húzod, és felállsz a Puskás Ferenc Stadion közepén, megszólal a Himnusz. 67 ezer ember énekli veled, és te arra gondolsz, a hazámért küzdök, mindent megteszek a gy?zelemért. És a többi tíz játékos, aki melletted áll, ugyanezt gondolja, és a padon ül?k is, és az a sok-sok millió ember, aki figyeli az eseményeket, ugyancsak bízik abban, hogy együtt sikerülhet.

Aztán néha sikerül, néha nem. Gyakrabban nem, mint igen, hiszen Magyarországon vagyunk. Te annyit tudsz, amennyit kiadtál magadból, hogy miért lettél ilyen, miért nem tudsz többet, adott esetben nem is rajtad múlik. De olvasod a kommenteket, figyeled a közhangulatot, és megdöbbensz. Hogy mindenki a te fizetésedet firtatja, a te zsebedben turkál, az a téma, milyen kocsival jársz, ki a barátn?d. Megérdemlem – ezt sulykolod magadban, és arra gondolsz, hogy az elmúlt tizenöt-húsz évben nem ezek az emberek, hanem te áztál-fáztál, izzadtál, szenvedtél fizikailag úgy, ahogyan ?k sosem. Te és nem ?k rettegtek attól, hogy jön egy rossz ütem? becsúszás, és vége az egésznek. Olvasod a sportsajtót, a kommenteket, hallgatod az embereket a villamoson, a buszon, és úgy érzed,

közellenség vagy. A buta futballista, a tanulatlan bunkó, aki felveszi a sok pénzt a semmire, nem dolgozik, csak a rendszeren él?sködik. A legfájóbb mégis az, amikor a magyarságodat vonják kérd?re. Hogy téged csak a pénz érdekel, hogy link vagy, kokózol, iszol, gálákra jársz, nem a csapat, nem a haza számít. És az jut eszedbe, hogy azok az irigy disznók, akik névtelenül ezeket leírják, miért nem vitték semmire? Miért nem csinálták utánad? Miért magukból indulnak ki, és miért oda is érnek vissza? Honnan a feneketlen gy?lölet, és miért rajtad csattan az ostor?

Ilyenkor elmegy az élett?l a kedved. De pattog a labda, és mindent elfelejtesz. Hiszen még mindig szeretsz futballozni, és játék közben önmagad lehetsz. Ha pedig külföldre szerz?dsz, példakép leszel. Nem, itthon nem, csak akkor, ha már vitted valamire, ha komoly kinti csapatokban játszottál, ha nyolcvanszoros magyar válogatott vagy – illetve még akkor sem teljesen. Külföldön nyilvános a fizetésed, a gyerekek istenként tekintenek rád, a szurkolók a hátukra vesznek a városban – ott minden más egy kicsit. Messze van a hazától, de csak a teljesítményedet nézik, semmilyen más körülmény nem fontos. Nem fontos, miben hiszel, melyik egyház tagja vagy, hogy magyarnak vagy pápuának születtél, csak az a fontos, mit tudsz. De ha a válogatottba meghívnak, jössz, újra és újra vállalod, hogy kifütyülnek, hogy azt skandálják a huszadik percben, kurva gyenge, hogy ellened hangolják a közvéleményt és többet követelnek annál, amit tudsz.

Nos? Áll az alku? Belekezdenél holnap, irigy disznó, vagy marad a névtelen kommentelés?

Micsoda kérdés, dehogy kezdenél bele.

Hogy is énekli a Tankcsapda? (Ha már Bohár Dani barátom idézte nem olyan régen, lássuk újra…)

„Lassan mindenki jobban tud már nálam mindent rólam, hogy

A lelkem az ördögé lett és hogy a régi énem hol van

Lassan mindenki jobban tud már rólam mindent nálam én

Köpök rátok, nesztek itt van a véres nyálam

Mennyi nyomorult patkány mennyi szánalmas féreg

A sötétben haldokoltok közben én a fényben élek”

Pontosan err?l van szó.

Szentesi Zöldi László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló